Written by - அரிகை. சீ . நவநீ தராம கிருஷ்ணன் -
Tuesday, 04 June 2019 07:29 - Last Updated Tuesday, 04 June 2019 07:31

அறம் பொருளின்பமென்று முப்பால் முலையெடுத்து
புறம் அகம் நிகழ்வதத்தனையும் - இகம் பரமென்று
எங்குள்ளார்க்கும் புகட்டிப் புவிதனில் புகழொடு
தோன்றிப் புகழொடு மறைந்தான் திருவள்ளுவன் !

ஒன்று தெய்வமென்றுணர்த்தல் வேண்டுமென்று ஓதி
ஒற்றுமையின் வலுவுரைக்க ஓயாது பாடிப் - பெண்ணடிமை
தீருமட்டும் கவியெடுத்துச் சாடி களிறிடரித்தான் விழுந்து
கண்ணணோடு உறைந்தான் கவி பாரதி !

அன்பாயுதமெடுத்து அஹிம்சையென்னும் உறையிலிட்டு
துன்பம் வரும் வேளையிலும் மலர்ந்து - காலன் வரும்
காலம் வரை நடந்து கருப்பு வெள்ளைக் கலகமோய
கணைகள் வாங்கிச் சரிந்தான் மகான் காந்தி !

நோயடித்த பிள்ளைகளின் துயர்துடைத்தோர் கருணைத்
தாயென்றணைத்து நின்றாள் - அவள் கரம்பட்டுத்
தலைதெறிக்க ஓடியதாம் பிணிகள் ; தம் சேவை தேவையென
தேவனழைக்கச் சென்றாள் அன்னை தெரேசா !

இசைக்கின்ற போது இவள் இசையருவிதான் இவளை
இசையென்றே இறைவன் அறிவித்தான் - திசையெட்டும்
புகழ் பரப்பியது போதுமென்றோ இந்தக் கீதம் காற்றை
நிறுத்திக் கலந்து காற்றில் ? (எம் .எஸ் . சுப்புலக்ஷ்மி)!

நயனொடு உரைக்க வேண்டின் பலர்க்கு நாம்
நன்றி உரைத்தல் வேண்டுமன்றோ ? - புகழ் புரிந்த

பயனுடையார் தம்மைப் போற்றிப்பரவிட நம்
பண்பு பாராட்டும் உலகு ! ஆம் ஐயமில்லை !

திருக்குறள் :

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும், உலகு. 994.

snrk1981@gmail.com